

36695

263
1902

030040964

Čudovito prikazanje
našega gospoda Jezusa Krista
v najsv. zakramentu

na nedeljo 26. januarija 1902 v Št. Andréju,
na otoku Bourbon.

Tu podamo prepis pisma, ki ga je pisala gospodična le Vaillant, očitvidka te prikazni, do sestre Toures.

„Na vsak način si že slišala o čudežu, ki se je pripetil v nedeljo v Št. Andréju. Popolnoma natančno Ti hočem povedati o tem. V nedeljo je bila večna molitev. O. Lacombe je izpostavil sv. Rešnje Telo ob 8. uri pred svojo mašo. Ko je pri povzdigovanju pogledal na sv. hostijo, opazil je v njej neko podobo. Kmalu po tem je zopet pogledal na sv. hostijo in je videl v njej podobo Božjega Odrešenika Jezusa Krista: Ecce homo. Po sv. maši je rekel kornemu dečku:

„Ostani tukaj, ne hodi še proč“. Medtem ko je opravljal zahvalo po sv. maši, videl je vedno podobo Božjega Odrešenika v nekakem oblaku. Po končani zahvali je šel v zakristijo in rekel zopet kornemu dečku: „Pojdi k oltarju in moli nekoliko in pri tem glej natančno na sv. hostijo“. Deček je šel; ko se je vrnil, je rekel: „Moj oče, videl sem podobo nekega človeka v sv. hostiji“. Poslal je tjakaj drugega dečka, ki pa mu je rekel: „Videl sem neko prikazen“. Nato je dal poklicati sestro Caharijo in ji tudi rekel, naj nekaj časa gleda na sv. hostijo. Sestra je prišla nazaj in rekla: „Videla sem podobo ljubega Izveličarja“. Nato je poklical nekaj oseb, ki so bile v cerkvi. Tudi te so natančno videle podobo. Evgenija je v tem trenutku stopila v cerkev, da bi opravila molitveno uro, in je pokleknila v klop. Videla je, da več oseb kleči v koru. Vprašala je, kaj to pomenja. Sedaj vidi, da gre o. Lacombe iz kora k njej. Rekel ji je: „Pridite, da bode Jezusa videli!“ Pokazal ji je na sv. hostijo. Evgenija ga ni razumela. Ponovil ji je navedene besede še enkrat. Sedaj gre tja in tudi vidi našega Izveličarja Jezusa Krista. Nato je prišla k meni in mi rekla, da naj vender grem v cerkev. Šla sem tja, vedela pa še nisem ničesar o tem dogodku. Srečala sem neko sestro, ki mi je rekla: „Lahko vidiš našega Gospoda Jezusa Krista v sv. hostiji.“

Draga prijateljica! Da, videla sem, videla sem častitljivo podobo Gospodovo. Padla sem na zemljo; molila sem za izpreobrnjenje grešnikov, molila, da bi On odprl svoja nebesa vsemu svetu. Nemogoče mi je, da bi Ti povedala, kaj sem občutila in še občutim. Tresem se, nad vse srečna sem, zahvaljujem Boga, da me je pustil videti čudež. Ves St. André ga je videl! Pavel Dumesguil — brezverec — mi je rekel: „Videl sem, verujem!“ Vrnila sem se od tamkaj nekako ob 11. uri. Nisem se utrudila, gledajoč v to podobo. Videla sem oči, rame, jasne bele barve, glavo Kristovo, obdano z lasmi in brado; toda vse je bilo zakrito nekako z nekim pajčolanom. Cerkev je bila ljudi natlačeno polna. Vender ni bilo nikakega nereda, vse je jokalo. Ko je o. Lacombe ob 3. uri pričel večernice, izginila je prikazen. Sv. hostija je imela zopet belo barvo. O kak čudež! Imela sem živo vero, toda odkar sem videla ta čudež, se mi je vera še pomnožila.

Zdi se mi, da nisem več na zemlji. — Pozabila sem opomniti, da se je obraz Božjega Izveličarja lahko videl na sprednji strani, na zadnji strani in na vseh straneh. Ugasnili so sveče, zaprli okna, odgrnili zavesi, toda vedno se je videl častitljivi obraz Jezusa, našega Izveličarja. Vprašalo se je najprvo: „Morda je pa vse le odsev kake stvari?“ Gospod Dumesguil,

prejšnji prostomislec, je na to pripomnil, da tu nikakor ni govora o kakem odsevu, ker se je videl častitljivi obraz našega Izveličarja Jezusa Krista od vseh strani. Povedala sem Ti, kako se je vse zgodilo — prav natančno.

— / —
Ponatis iz „Zgodnje Danice“
— / —

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIJENICA

00000479579

Tisk in založba J. Blasnikovih naslednikov v Ljubljani.